

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τέταρτος μας χρόνος είναι,
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθηναι.

'Ετος χίλια οκτακόσα κι' ογδοήκοντα έπτά,
περισσεύματα μεγάλα δίχως νάχωμε λεπτά.

'Ο Ρωμηός τήν εβδομάδα — μόνο μία φορά θα βγαίνει,
Κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνει,
Συνδρομητάς θα δέχομαι — διότι τους ανέχομαι,
μοναχά 'στας 'Επαρχίας — και 'στό 'Εξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τὸ 'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,

για τὰ ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' έδώ συνδρομηταί — δέν θα γίνωνται ποτε,
κι' όσα φύλλα κι' αν κρατῆς — δέν περνῆς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — με κανένα κανονίση.
Γράμματα και συνδρομαί — αποστέλλονται σ' εμέ.
Μίς 'στῶν φόρων τήν άντάρα — κι' ό Ρωμηός μας μιὰ δεκάρα.

Δεκάτη 'Οκτωβρίου
και μνήμη Εύλαμπίου.

'Ογδόντα πούντος κι' εκατὸν
πρὸς γνήσιν τῶν συνδρομητῶν.

Με λαγούτα και βιολιά
χαιρετῶ τὸν βασιληᾶ.

Μᾶς ἤλθε κι' ό Γεωργάκης... ἔρι πάλι...
μᾶς ἤλθε κι' ό Γεωργάκης... τραλαρά!...
μέ ὠμορφιαῖς καινούριας, νέα κάλλη,
μᾶς ἤλθε τήν Τετάρτη... τί χαρά!
Μᾶς ἤλθε κι' ό Γεωργάκης... ἔρι πάλι...
και τὸν ὕμνει ό τύπος και τὸν ψάλλει.

Κι' άμέσως ό Τρικούπης ἐξεκίνησε
νά πάη νά ιδῆ τὸν βασιληᾶ,
κι' ἔκαμε μιὰ μετάνοια κι' ἐπροσκύνησε
τὸν Γεώργιο και τήν ἄλλη φαμελιά.
Και τοῦπε κοπλιμέντα ὅσα 'μπόρεσε
και τοῦδωσε τὸ στέμμα και τὸ 'φόρεσε.

Μᾶς ἤλθε κι' ό Γεωργάκης... ἔρι πάλι...
χαρά ποῦ τήν ἐπήραμε κι' ἔμεις...
κι' ό Χατζηπέτρος δίπλα του προβάλλει
μέ ὄλας τὰς κυρίας τῆς τιμῆς.
Και ό Τρικούπης παύει νά χορεύη
κι' ὡς αντιβασιλεὺς νά βασιλεύη.

Μᾶς ἤλθε κι' ό Γεωργάκης ἀπὸ πέρα
και ἄρχισε νά κυβερνᾶ τὰ πλήθη,
κι' αὐτὸ τὸ βεβαιόνει κι' ἡ παντιέρα,
ποῦ τώρα εἰς τ' 'Ανάκτορα ἐστήθη,
για νά ιδοῦν τὰ μάτια καθενὸς
πῶς ἤλθε βασιληᾶς ἀληθινός.

Μετὰ πολλῶν συμπαθειῶν κι' ἐπαίνων
ιδού ό πρώτος ἄρχων πετακτός,
γλυκὺς ὡς ό Νυμφίος τῶν παρθένων,
ποῦ ἐν τῷ μέσῳ ἤλθε τῆς νυκτός.
Και ἡ Αὐλή ἀνάπτει τὰς λαμπάδας
και κελαῖζοῦν πουλιὰ τῆς Μανωλάδας.

Μᾶς ἤλθε κι' ό Γεωργάκης... ἔρι πάλι...
μέ ὠμορφιαῖς καινούριας, νέα κάλλη.
Μᾶς ἤλθε κι' ό Γεωργάκης ὄλος γλύκαις,
και χαίρουν Μεσσαλάδες κι' ἄρχοντόπουλα,
και ὄλαις του ἡ πόταις κι' ἡ κατοίκαις
γεννοβολοῦν κατοίκια και κοτόπουλα.

